

ಒಡೆದ ಮನೆಗಳು, ಮರುಗುವ ಹೃದಯಗಳು

ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ವಿವಾಹವೆಂಬುದು ಒಂದು ಪವಿತ್ರ ಸಂಸ್ಕಾರ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪತಿಪತ್ನಿಯರ ಮಧ್ಯದ ದೈಹಿಕ ಸಂಬಂಧ ಕ್ಷಿಂತಲೂ ಮಾನಸಿಕ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬಾಂಧವ್ಯವೇ ಮುಖ್ಯ ಹಿಂದೆ, ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಭದ್ರತೆ, ಸಂತಾನದ ಸುರಕ್ಷತೆ - ಇವು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಲ್ಲಿ ಪತಿಪತ್ನಿಯರ ಸುಖಕ್ಕಿಂತಲೂ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳ ಪಾಲನೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ನಿಯಮಗಳ ಅನುಸರಣೆ, ಕುಟುಂಬದ ಹಿರಿಯರು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಕಟ್ಟಲೆಗಳನ್ನು ಮೀರದಿರುವುದು - ಇವೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದವು.

ಆದರೆ, ಈಗ ಮದುವೆಯ ಉದ್ದೇಶವೇ ತನ್ನ ನಿಜಾರ್ಥವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದು ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಏರ್ಪಾಡು ಎಂಬಂತೆ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹಣ, ಭೋಗ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ಅಂಶಗಳು ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರಿಸಲು ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿವೆ. ಹೀಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ, ಮದುವೆಯೆಂಬ ಪವಿತ್ರ ಬೆಸಿಗೆ ಯನ್ನು ದುರ್ಬಲವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ.

ಈ ದುರದೃಷ್ಟ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಾಧೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವವರೆಂದರೆ, ಮಕ್ಕಳು. ಜಗತ್ತಿನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಆಗತಾನೇ ಅರಳಿದ ಎಳೆಯ ಮೊಗ್ಗುಗಳು ಅವರು. ಗಂಡಹೆಂಡಿರ ವೈಮನಸ್ಯದ ತಾಪದಲ್ಲಿ ಬೆಂದು, ಬಾಲ್ಯದ ಸವಿ ಬಾಳನ್ನು ಅವರು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವರು.

ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದನವು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಮಾಡುವ ಭೀಕರ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಕುರಿತು ವಿಖ್ಯಾತ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞೆಯಾದ ಜ್ಯೂಲಿ ಲಿನ್ ಎವಾನ್ಸ್ ಅವರು ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿರುವುದನ್ನು ಇತ್ತೀಚಿನ 'ಎಕನಾಮಿಸ್ಟ್' ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಚಿಕೆ ವರದಿ ಮಾಡಿದೆ. ಈಗ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವ ಆರ್ಥಿಕ ಹಿಂಜರಿತವು ಕುಟುಂಬಗಳ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪೋಷಕರು ಬೇರ್ಪಡುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಆಗುವ ಮಾನಸಿಕ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಸಕಾಲ.

ಎವಾನ್ಸ್ ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ಅಂತಹ ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳು ಬಾಯಿ ಬಿಡಲೊಲ್ಲರು. ಏಕೆಂದರೆ ದೊಡ್ಡವರನ್ನು ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಲು ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದೇ ಅವರ ನಿಲುವು. ಅದಕ್ಕಂದೇ ಎವಾನ್ಸ್ ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸಂಕಷ್ಟವನ್ನು ಚಿತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಸಂವಹನ ಮಾಡಲು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆಗ ಮಕ್ಕಳು ಬಹಳ ಭೀಕರ ಹಾಗೂ ದುಃಖದಾಯಕವೆನಿಸುವ ದೃಶ್ಯಗಳುಳ್ಳ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ಆ ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ, ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಆಳ ಮತ್ತು ಗಾಢ ಪರಿಣಾಮಗಳು, ಅವರ ಮಧ್ಯದ ವೈಮನಸ್ಯದಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಆಗುತ್ತವೆ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಮಕ್ಕಳು ಬಹಳ ಒರಟಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಕೋಪಿಷ್ಠರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ

ಮೇಲೆ ಯಾರಾದರೂ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂದು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಸತತವಾಗಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಉಲ್ಬಣವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತ್ತು.

ಇದಕ್ಕೆ ಎವಾನ್ಸ್ ನೀಡುವ ಪರಿಹಾರಗಳು ಸರಳವಾದುವು: ರೀತಿನಿಯಮಗಳು, ಶಿಸ್ತು, ಮನರಂಜನೆ - ಇವೆಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕ. ಆದರೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಮಕ್ಕಳ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಯಾವಾಗಲೂ ಸಿಡಿಮಿಡಿಸಿಗೊಂಡಿರುವುದು, ಮಗು ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಿದ ಮೇಲೆಯೂ ವಾಗ್ವಿವಾದ ಮಾಡುವುದು, ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು - ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗೆಯ ದುರ್ವರ್ತನೆಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ನೆನಪಿರಲಿ. ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ನಡುವಣ ಕಲಹದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವುದೂ ಒಂದು ಫೋರವಾದ ಅಪರಾಧವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಮುಂದೆ ಎದುರುಪಡೆದವರ ಮೇಲೆ (ತಂದೆಯಾಗಲಿ, ತಾಯಿಯಾಗಲಿ) ದ್ವೇಷಕಾರುವುದು ಸಲ್ಲದು. ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ ಅಥವಾ ಗಂಡ ಎಷ್ಟೇ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಿರಲಿ, ಮಕ್ಕಳ ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೀಗೆ ವಿಷ ತುಂಬುವುದೆಂದರೆ, "ಅವರ ಸಹಜವಾದ ಭೌತಿಕ, ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬಳುವಳಿ ಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಂತೆ" ಎಂದು ಎವಾನ್ಸ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆತಾಯಿಯರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಸಮನಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು, ಅವರಿಂದ ಸಮನಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಅದು ಮಗುವಿನ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವಾದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದರ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಹಕ್ಕು ಕೂಡ.

ಬಹಳ ಕೀಳಾದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ, ವ್ಯಸನಿಗಳಾದ ಪೋಷಕರ ಸಂಪರ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಉತ್ತಮವೆಂದು ಎವಾನ್ಸ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಂತಹವರು ಮಕ್ಕಳ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾದುದನ್ನೇನೂ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ಕೊಡಲಾರರು.

ಒಂದು ಆಶಾದಾಯಕ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಒಡೆದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಬಾಹ್ಯಪ್ರಭಾವಗಳಿಂದ ಒಂದುಗೂಡಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದು. ಅಜ್ಜ-ಅಜ್ಜಿಯರು, ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರು ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂತಸದ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿಡಬಲ್ಲರು; ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು, ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಒದಗಿಸಬಲ್ಲರು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೈಮೀರಿ ಹೋದಾಗ, ಸಾಂತ್ವನಕ್ಕಾಗಿ ಮಗುವಿಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಫೋನ್ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದೂ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದನ್ನು ಮಗು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಹೊರತು, ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಅಪರೂಪ.

ಐ.ಟಿ. ಮತ್ತು ಬಿ.ಟಿ.ಗಳ ಅಬ್ಬರದಲ್ಲಿ, ಧನಪಿತಾಚಿಯ ಈ ಬೀಭತ್ಸ ನರ್ತನದ ಮಧ್ಯೆ, ಕುಟುಂಬಗಳು ಗಾಳಿ ಗುಳ್ಳೆಗಳಂತೆ ನಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯದ ತಾರೆಗಳಾದ ಮಕ್ಕಳ ಆಕ್ರಂದನ ವನ್ನು ಕೇಳುವವರಾರು?

